

ستا ژبه دې تل د الله په ذکر لمده وي

د عبدالله بن بسر رضي الله عنه نه روايت دی وايي چې: يو سړی نبي صلی الله عليه وسلم ته راغی او وپې ويل: "ای د الله رسوله! د اسلام احکام زموږ لپاره ډېر زیات شوي دي، نو داسې یوه (اساسي) چاره را ته وښه چې موږ پرې ټینګ ودرېږو او هر څه رانغاړي؟" هغه وويل: «ستا ژبه دې تل د الله په ذکر لمده وي». او د معاذ بن جبل رضي الله عنه له حديث څخه په یو بل روايت کې راځي چې: "وروستی هغه څه چې ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم سره د جلا کېدو پرمهال (لیدلي و دا و چې) ما وويل: کوم یو عمل تر ټولو غوره او الله ته تر ټولو نږدې دی؟ نو رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمایل: «دا چې ته مږ شې، او ستا ژبه د الله» جل جلاله په ذکر لمده وي.

[صحيح دی] [احمد، الترمذي، ابن ماجه او ابن حبان روايت کړی دی]

يو سړي رسول الله صلی الله عليه وسلم ته شکایت وکړ چې نفلي عبادتونه پرې زیات شوي دي تر دې چې د کمزور له امله یې نه شي ادا کولای، بیا یې له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې داسې یو ساده عمل ته یې لارښوونه وکړي چې اجر یې ډېر وي، نو دی به پرې په دوامداره توګه ټینګار وکړي. نو هغه ته رسول الله - صلی الله عليه وسلم - لارښوونه وکړه چې په هر وخت او حالاتو کې د الله تعالی په یادولو سره خپله ژبه تازه او خوځنده وساتي لکه: تسبیح (سبحان الله) ویل، تحمید (الحمد لله) ویل، استغفار (استغفر الله) ویل او داسې نور.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/66541>

